

ГІСТОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕФРОТИЧНОЇ ДІЇ НИЗЬКИХ ДОЗ ІОНІЗУЮЧОГО ВИПРОМІНЕННЯ

Сікора В.В., лікар-уролог

Науковий керівник - проф. Федонюк Я.І.

Тернопільська медична академія, кафедра нормальної анатомії

Морфологічні аспекти адаптації на сьогоднішній день залишаються актуальною проблемою. Слід враховувати, що в умовах сьогодення, коли напруженість дії антропогенного фактору невинно зростає, проблема підвищення адаптивного потенціалу живого організму для забезпечення нормальної життєдіяльності і збереження гомеостазу є особливо актуальною.

Експеримент проведений на 36 білих щурах-самцях масою 110 - 130 г, з яких 10 - інтактні. Тварини опромінювалися на протязі місяця у сумарній дозі 0,2 Гр.

Матеріал забирали із середньої частини кіркової речовини нирки. Зрізи, товщиною 5-7 мкм, забарвлені гематоксилин-еозином, досліджували в світлооптичному мікроскопі.

Частина ниркових тілець збільшується в розмірах, а частина зменшується, піддається атрофії. В деяких ниркових тільцях судинні клубочки зморщуються, просвіти капсули Шумлянського-Боумена збільшуються. Епітеліоцити проксимального відділу нефрона втрачають базofilію цитоплазми, вона не така мутна, як у контролі. Гірше виявляється облямівка на апікальній поверхні епітеліоцитів та базальна посмугованість. Збільшуються просвіти канальців, які чітко визначаються на гістологічних препаратах.

Цитоплазма клітин дистального відділу нефрона, особливо апікального полюсу клітин дуже світла, а ядра виглядають ущільненими, зменшеними, фарбуються базofilіно. Базальна посмугованість епітеліоцитів нечітко виражена. Значно зростають просвіти дистальних звивистих канальців нефрона.

Таким чином, результати гістологічних досліджень показали, що під впливом загального опромінення в низьких дозах помірно виражені зміни виявляються у всіх досліджуваних структурних компонентах нефрона.